

Titel: notes, [Uldall] 033-0720

Citation: "notes, [Uldall] 033-0720", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 3. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_033-shoot-wacc-1992_0005_033_Uldall_0720_p3_bP2_TB00001/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

U/2/11/45. 1.

65.24ff Hvis et konnektiv defineres ved solidaritet (\Rightarrow) med en kompleks enhed af en given grad, altsaa med udeladelse af ordene "den relation der etablerer", kan konjunktioner ikke opfattes som konnektiver paa den foreslaaede maade, da det jo netop er meningen at den samme sætning skal kunne forekomme med konjunktion som bisætning og uden konjunktion som hovedsætning. Den rigtige fremgangsmaade maa vist være den at betragte konjunktionen som havende determination til sin nexus, altsaa "da \Rightarrow (han kom)". Efter denne metode vil en nexus af denne art altsaa kunne forekomme paa tre trin af analysen: 1) som simplex nexi, 2) som hovedsætning i en kompleks nexi, 3) som del af bisætning i en kompleks nexi. Analysen af en kompleks nexi bliver da: "jeg gik, da han^ckom", $a \leftarrow (b \Rightarrow c)$, hvor $a + (a \leftarrow (b \Rightarrow c)) = 1$, og $c + (b \Rightarrow c) + (a \leftarrow (b \Rightarrow c)) = 1$. Jeg bruger her formlen " \leftarrow " som sandhedsfunktion, for at faa en ligning frem; jeg er ikke helt sikker paa at det er logistisk rigtigt?

Havende skrevet dette, falder det mig nu ind at din formulering alligevel kan bruges hvis man vil gaa ind paa at registrere een og samme størrelse i forskellige grader, da jo bisætningsdelen er af højere grad end hovedsætningen. Jeg selv har for at undgaa forvirring benyttet følgende definition: "by the degree of a derivate is understood the maximum number of functives through which it is derived from the first functive analysed", saaledes at hvis fx bisætningsdelen ovf befindes at være af 8' grad, vil hovedsætningen blive registreret som et 8' grads derivat fungerende i 7' grad, og den simplexe nexi som et 8' grads derivat fungerende i 6' grad. Dette af hensyn til læren om orienteringerne. Nu bliver saa spørgsmaalet om vi skal tage den blaa atlaskest eller den broderede sorte. Der staar, saa vidt jeg kan se, ikke meget paa spil, det drejer sig nærmest om hvorvidt konnektivet er et nyttigt begreb, hvad jeg ikke er overbevist om. Jeg er i det hele taget mest tilbøjelig til, i hvert fald forelsbig, at undgaa et for stort apparat af specifikke definitioner og termini: jeg vil hellere lade det voxte frem hvis, naar, og i den orden det maatte vise sig hensigtsmæssigt, efterhaanden som teorien bliver anvendt. Men jeg ved jo nok at du er af en anden mening.

67.7ff Det er vel et spørgsmaal om substitution i sidste instans eksisterer, dvs om ikke en mutation altid er i relation til en anden mutation. Det vilde være forsigtigere at definere substitutionen som en kommutation der ikke har funktion til nogen relevant kommutation. Men jeg mener forøvrigt at man helt kan undvære denne terminus.

Glossematikken hviler jo paa det grundsyn at universet er et relationsbunt, og en given funktions betingethed eller ikke-betingethed afhænger altsaa af analysegenstandens afgrænsning som jo er vilkaarlig. Med andre ord, størrelser som er varianter inden for et givet materiale vil uvægerlig vise sig at være invarianter naar materialet udvides tilstrækkeligt, dvs naar flere relationer inddrages i beskrivelsen. Jeg mener altsaa at man principielt maa stille sig paa det standpunkt at der ikke findes absolutte varianter men at manglen paa relationer er